

## I. Zaproszenie dla Ducha Świętego

1. Uzdrawianie jest myślą, poprzez którą dwa umysły postrzegają swą jedność i stają się radosne. <sup>2</sup>Radość ta woła do każdej części Synostwa, by radowała się z nimi, i pozwala Bogu wypływać w nie i poprzez nie. <sup>3</sup>Jedynie uzdrowiony umysł może doświadczać objawienia o trwałym skutku, ponieważ jest ono doświadczeniem czystej radości. <sup>4</sup>Jeżeli nie postanawiasz być całkowicie radosny, twój umysł nie może mieć tego, czym nie postanawia być. <sup>5</sup>Pamiętaj, że duch nie odróżnia *mieć* od *być*. <sup>6</sup>Wyższy umysł myśli zgodnie z prawami, którym posłuszny jest duch, a zatem szanuje jedynie prawa Boże. <sup>7</sup>Dla ducha dostawanie nic nie znaczy, a dawanie jest wszystkim. <sup>8</sup>Mając wszystko, duch zachowuje wszystko poprzez dawanie tego i w ten sposób tworzy tak, jak stworzył Ojciec. <sup>9</sup>Podczas gdy ten sposób myślenia jest zupełnie obcy w odniesieniu do posiadania rzeczy, nawet dla niższego umysłu jest całkiem zrozumiały w związku z ideami. <sup>10</sup>Jeżeli dzielisz się posiadaniem przez siebie fizycznym przedmiotem, to zaiste rozdzielasz jego własność. <sup>11</sup>Jeżeli natomiast dzielisz się ideą, to jej nie pomniejszasz. <sup>12</sup>Cała nadal należy do ciebie, choć ją w całości oddałeś. <sup>13</sup>Ponadto jeżeli ten, komu ją dałeś, przyjmie ją jako swoją, to wzmocni ją w twym umyśle i w ten sposób ją zwiększy. <sup>14</sup>Jeżeli możesz przyjąć koncepcję, iż świat jest światem idei, to zniknie całe fałszywe przekonanie ego, że dawanie kojarzy się ze stratą.
2. Rozpocznijmy nasz proces ponownego przebudzenia od zaledwie kilku prostych koncepcji:

*<sup>2</sup>Myśli zwiększają się dzięki rozdawaniu.*

*<sup>3</sup>Im więcej jest tych, którzy w nie wierzą, tym stają się one silniejsze.*

*<sup>4</sup>Wszystko jest ideą.*

*<sup>5</sup>Jak zatem dawanie można kojarzyć ze stratą?*

3. Jest to zaproszenie dla Ducha Świętego. <sup>2</sup>Powiedziałem już, że mogę sięgnąć po Ducha Świętego i sprowadzić Go na dół do ciebie, ale mogę to uczynić jedynie na twe zaproszenie. <sup>3</sup>Duch Święty jest w twym prawidłowym umyśle, tak jak był w moim. <sup>4</sup>Biblia mówi: „Ten umysł niech was ożywia; on też był w Chrystusie Jezusie” i używa tego jako błogosławieństwa. <sup>5</sup>Jest to błogosławieństwo cudoumysłowości. <sup>6</sup>Prosi, abyś myślał tak, jak ja myślałem, łącząc się ze mną w Chrystusowym myśleniu.

4. Duch Święty jest jedyną częścią Trójcy Świętej, która ma symboliczną funkcję.  
<sup>2</sup>Nazywany jest Uzdrowicielem, Pocieszycielem i Przewodnikiem. ‘Opisywany jest również jako coś „oddzielnego”, osobnego od Ojca i Syna. <sup>4</sup>Ja sam powiedziałem: „Jeżeli odejdę, będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze”.<sup>5</sup>Jego symboliczna funkcja czyni Ducha Świętego trudnym do zrozumienia, bo symbolizm otwarty jest na różne interpretacje. <sup>6</sup>Ponieważ byłem człowiekiem a także jednym ze stworzeń Bożych, moje prawidłowe myślenie, które przyszło od Ducha Świętego, czyli Uniwersalnego Natchnienia, nauczyło mnie najpierw i przede wszystkim, że Natchnienie to jest dla wszystkich. <sup>7</sup>Sam nie mogłbym Go mieć, gdybym tego nie poznał. <sup>8</sup>Słowo „poznał” jest w tym kontekście właściwe, gdyż Duch Święty jest tak blisko poznania, że je przywołuje lub, inaczej mówiąc, pozwala mu przyjść. <sup>9</sup>Mówiłem poprzednio o wyższym lub „prawdziwym” postrzeganiu, które jest tak bliskie prawdy, że sam Bóg może przepłynąć przez tę niewielką lukę. <sup>0</sup>Poznanie jest zawsze gotowe płynąć wszędzie, lecz nie może się przeciwstawiać. "Możesz je zatem tamować, choć nie możesz go nigdy utracić.
5. Duch Święty jest Umysłem Chrystusa, który jest świadomy poznania leżącego poza postrzeganiem. <sup>2</sup>Zaistniał wraz z oddzieleniem jako zabezpieczenie, inspirując jednocześnie zasadę Pojednania. <sup>3</sup>Przedtem nie było potrzeby uzdrawiania, ponieważ nikt nie był niepocieszony. <sup>4</sup>Głos Ducha Świętego jest Wołaniem do Pojednania, czyli przywrócenia integralności umysłu. <sup>5</sup>Gdy Pojednanie się dokona i całe Synostwo zostanie uzdrowione, nie będzie już Zewu do powrotu. <sup>6</sup>To, co Bóg tworzy, jest jednak wieczne. <sup>7</sup>Duch Święty pozostanie z Synami Bożymi, aby błogosławić ich stworzenia i utrzymywać je w świetle radości.
6. Bóg uszanował nawet wadliwe twory Swych dzieci, gdyż to one je wytworzyły. Pobłogosławił jednak również Swe dzieci sposobem myślenia, który może wznieść ich postrzeganie tak wysoko, że mogą sięgnąć prawie z powrotem do Niego. <sup>3</sup>Duch Święty jest Umysłem Pojednania. <sup>4</sup>Reprezentuje stan umysłu wystarczająco bliski Jedni umysłowej, dzięki czemu transfer do niej jest wreszcie możliwy. <sup>5</sup>Postrzeganie nie jest poznaniem, lecz można dokonać transferu postrzegania na poznanie lub może ono w poznanie przejść. <sup>6</sup>Bardziej pomocne może być tu nawet posłużenie się dosłownym znaczeniem transferu, czyli „bycia przeniesionym”, ponieważ ostatni krok czyniony jest przez Boga.
7. Duch Święty - Natchnienie podzielane przez całe Synostwo - wywołuje rodzaj postrzegania, w którym wiele elementów przypomina te, które są w samym Królestwie Niebieskim:

- <sup>2</sup>Po pierwsze, jego uniwersalność jest doskonale jasna i nikt, kto je osiąga, nie mógłby nawet przez chwilę wierzyć, że dzielenie się nim mogłoby przynieść cokolwiek innego prócz zysku.
- <sup>3</sup>Po drugie, jest ono niezdolne do ataku i dlatego jest prawdziwie otwarte. <sup>4</sup>Oznacza to, że choć nie rodzi poznania, w żaden sposób go nie tamuje.
- <sup>5</sup>I wreszcie, wskazuje drogę poza niesione przez siebie uzdrowienie i wiedzie umysł poza jego własną integrację ku ścieżkom tworzenia. Właśnie w tym punkcie zachodzi wystarczająca zmiana ilościowa, aby wywołać prawdziwą zmianę jakościową.

## II. Głos przemawiający w Imieniu Boga

1. Uzdrawianie nie jest tworzeniem; jest naprawą. <sup>2</sup>Duch Święty sprzyja uzdrawianiu, spoglądając poza nie ku temu, czym były dzieci Boże, zanim uzdrowienie stało się potrzebne, oraz czym będą, gdy zostaną uzdrowione. <sup>3</sup>Ta modyfikacja sekwencji czasowej powinna być już dość znajoma, bo bardzo przypomina zmianę w postrzeganiu czasu wprowadzoną przez cud. <sup>4</sup>Duch Święty jest motywacją cudoumysłowości - decyzji uzdrowienia oddzielenia poprzez jego zaniechanie. <sup>5</sup>Twoja wola nadal jest w tobie, gdyż Bóg umieścił ją w twym umyśle, i choć możesz trzymać ją w uśpieniu, nie możesz jej zaprzepaścić. <sup>6</sup>Sam Bóg utrzymuje ją przy życiu, przekazując ją ze Swojego Umysłu do twego, póki trwa czas. <sup>7</sup>Cud jest odzwierciedleniem tego zjednoczenia woli między Ojcem i Synem.
2. Duch Święty jest duchem radości. <sup>2</sup>Jest Wołaniem do powrotu, którym Bóg pobłogosławił umysły Swoich oddzielonych Synów. <sup>3</sup>Oto zajęcie umysłu. <sup>4</sup>Nie miał on powołania przed oddzieleniem, ponieważ posiadał przedtem jedynie byt i nie rozumiałby Wołania do prawidłowego myślenia. <sup>5</sup>Duch Święty jest Bożą Odpowiedzią na oddzielenie - środkiem, poprzez który Pojednanie uzdrawia, póki cały umysł nie powróci do tworzenia.
3. Zasada Pojednania i oddzielenie zaczęły się w tym samym czasie. <sup>2</sup>Gdy wytworzyłeś ego, Bóg umieścił w umyśle Wołanie do radości. <sup>3</sup>Jest Ono tak silne, że na Jego dźwięk ego zawsze się rozplywa. <sup>4</sup>Z tego powodu musisz postanowić słuchać jednego z dwóch głosów będących w twym wnętrzu. <sup>5</sup>Jeden wytworzyłeś sam i ten nie pochodzi od Boga. <sup>6</sup>Drugi jednak został ci dany przez Boga, Który prosi tylko, abyś go słuchał. <sup>7</sup>Duch Święty jest w tobie w bardzo dosłownym znaczeniu. <sup>8</sup>Jego Głos wzywa cię do powrotu tam, gdzie byłeś przedtem i gdzie znów będziesz. <sup>9</sup>Nawet w tym świecie można słyszeć jedynie ten Głos i nie słyszeć żadnego innego. <sup>10</sup>Wymaga to wysiłku i ogromnej chęci do

nauki. “Jest to ostatnia lekcja, której się nauczyłem, a Synowie Boży są tak samo równi jako uczniowie i jako Synowie.

4. *Jesteś Królestwem Niebieskim, lecz pozwoliłeś, by w twym umyśle zagościła wiara w ciemność, zatem potrzebujesz nowego światła.* <sup>2</sup>Duch Święty jest tą promiennością, której musisz pozwolić wygnać ideę ciemności. <sup>3</sup>Jego jest chwała, przed którą dysocjacja pierzcha, a Królestwo Niebieskie przedziera się do tego, co jest nim samym. <sup>4</sup>Przed oddzieleniem nie potrzebowałeś przewodnictwa. <sup>5</sup>Znałeś, tak jak będziesz znał znowu, lecz jak nie znasz teraz.
5. Bóg nie przewodzi, gdyż może współdzielić jedynie doskonałe poznanie. Przewodnictwo jest oceniające, ponieważ zakłada istnienie drogi zarówno prawidłowej, jak i nieprawidłowej - tej, którą należy wybrać, i tej, której należy unikać. <sup>3</sup>Wybierając jedną, rezygnujesz z drugiej. <sup>4</sup>Twój wybór Ducha Świętego jest twoim wyborem Boga. <sup>5</sup>Bóg nie jest w tobie dosłownie — to ty jesteś Jego częścią. <sup>6</sup>Gdy postanowiłeś Go opuścić, dał ci Głos, aby mówił w Jego Imieniu, bo nie mógł już dłużej bez utrudnień dzielić się z tobą swoim poznaniem. <sup>7</sup>Bezpośrednia komunikacja została przerwana, ponieważ wytworzyłeś inny głos.
6. Duch Święty wzywa cię zarówno do przypomnienia sobie, jak i do zapomnienia. <sup>2</sup>Postanowiłeś być w stanie opozycji, w którym możliwe są przeciwieństwa. <sup>3</sup>W wyniku tego pojawiają się wybory, których musisz dokonywać. <sup>4</sup>W świętym stanie wola jest wolna, tak że jej moc twórcza jest nieograniczona, a wybór nie ma znaczenia. <sup>5</sup>Wolność wyboru jest tą samą mocą, co wolność tworzenia, ale jej zastosowanie jest inne. <sup>6</sup>Wybierać może jedynie rozszczepiony umysł. <sup>7</sup>Duch Święty jest jedną z możliwości wyboru. <sup>8</sup>Bóg nie pozostawił swych dzieci bez pocieszenia, mimo że postanowiły Go opuścić. <sup>9</sup>Głos, który umieściły w swych umysłach, nie był Głosem przemawiającym w Imieniu Jego Woli, w imieniu której mówi Duch Święty.
7. Głos Ducha Świętego nie rozkazuje, ponieważ jest niezdolny do arogancji. <sup>2</sup>Isrie żąda, ponieważ nie usiłuje kontrolować. <sup>3</sup>Nie przewycięża, ponieważ nie atakuje. <sup>4</sup>Zwyczajnie przypomina. <sup>5</sup>Jest nieodparty jedynie ze względu na to, o czym ci przypomina. <sup>6</sup>Przywołuje na myśl ten inny sposób, pozostając cichym nawet pośród wywoływanego przez siebie zgiełku. <sup>7</sup>Głos przemawiający w Imieniu Boga jest zawsze cichy, gdyż mówi o pokoju. <sup>8</sup>Pokój zaś jest silniejszy niż wojna, ponieważ uzdrawia. <sup>9</sup>Wojna to podział, a nie powiększanie. “Nikt nie zyskuje na sporze. <sup>10</sup>Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a stracił swoją duszę? <sup>12</sup>Jeżeli słuchasz niewłaściwego głosu, *stracileś* z widoku swą duszę. <sup>13</sup>Nie możesz jej stracić,

lecz możesz jej nie znać. <sup>14</sup>Z tego powodu, dopóki nie dokonasz właściwego wyboru, jest dla ciebie „stracona”.

8. Duch Święty jest twym Przewodnikiem w dokonywaniu wyboru. Przebywa w tej części twojego umysłu, która zawsze przemawia za właściwym wyborem, ponieważ przemawia w Imieniu Boga. <sup>3</sup>Jest pozostałością twojej komunikacji z Bogiem, którą możesz przerwać, lecz której nie możesz zniszczyć. <sup>4</sup>Duch Święty jest środkiem, za pomocą którego Wola Boga spełnia się na ziemi, tak jak i w Niebie. <sup>5</sup>Zarówno Niebo, jak i ziemia, są w tobie, bo wołanie obu jest w twym umyśle. <sup>6</sup>Głos przemawiający w Imieniu Boga pochodzi z twoich ołtarzy dla Niego. <sup>7</sup>Nie są one rzeczami, a oddaniem. <sup>8</sup>Te-raz jednak oddany jesteś czemuś innemu. <sup>9</sup>Twoje podzielone oddanie dało ci dwa głosy i musisz wybrać, przy którym ołtarzu chcesz służyć. <sup>10</sup>Wołanie, na które teraz odpowiesz, jest oceną, ponieważ jest decyzją. “Decyzja ta jest bardzo prosta. <sup>12</sup>Podjdziesz ją na podstawie tego, które wołanie ma dla ciebie większą wartość.
9. Mój umysł zawsze będzie taki jak twój, ponieważ zostaliśmy stworzeni jako równi sobie. <sup>2</sup>Tylko moja decyzja dała mi wszelką władzę w Niebie i na ziemi. <sup>3</sup>Moim jedynym darem dla ciebie jest pomoc w podjęciu przez ciebie tej samej decyzji. <sup>4</sup>Ona zaś jest postanowieniem, by ją dzielić, gdyż sama *jest* decyzją, by się dzielić. <sup>5</sup>Podjmuje się ją poprzez dawanie i dlatego jest jedynym wyborem przypominającym prawdziwe tworzenie. <sup>6</sup>Jestem dla ciebie wzorem podejmowania decyzji. <sup>7</sup>Gdy zdecydowałem się na Boga, pokazałem ci, że można powziąć taką decyzję i że ty możesz to zrobić.
10. Zapewniłem cię, że Umysł, który zdecydował za mnie, jest również w tobie i że możesz pozwolić, aby zmienił cię tak, jak zmienił mnie. <sup>2</sup>Umysł ten jest jednoznaczny, ponieważ słucha tylko jednego Głosu i odpowiada tylko w jeden sposób. <sup>3</sup>Jesteś wraz ze mną światłością świata. <sup>4</sup>To nie sen daje odpoczynek, lecz przebudzenie. <sup>5</sup>Duch Święty jest Wołaniem do przebudzenia i radości. <sup>6</sup>Świat jest bardzo zmęczony, ponieważ reprezentuje ideę znużenia. <sup>7</sup>Naszym radosnym zadaniem jest przebudzić go na Wołanie w Imieniu Boga. <sup>8</sup>Każdy odpowie na Wołanie Ducha Świętego, ponieważ inaczej Synostwo nie mogłoby być jedni. <sup>9</sup>Cóż mogłoby być lepszym zajęciem dla jakiegokolwiek części Królestwa niż przywrócenie go do doskonałej integralności, która może uczynić je całkowitym? <sup>10</sup>Słysz tylko to poprzez Ducha Świętego w twym wnętrzu i ucz swoich braci, aby słyszeli tak, jak ja ciebie uczyć słyszeć.
11. Gdy kusi cię nieprawidłowy głos, wezwij mnie, bym ci przypomniał, jak uzdrawiać poprzez dzielenie mojej decyzji i jej wzmacnianie. Podzielając ten cel, sprawiamy, że rośnie jego moc przyciągania całego Synostwa i sprowadzania go z powrotem do

jedności, w której zostało stworzone. <sup>3</sup>Pamiętaj, że „jarzmo” oznacza „łączyć razem”, a „brzemień” oznacza „przesłanie”. <sup>4</sup>Wyrażmy więc stwierdzenie „jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemień lekkie” w ten sposób: „połączmy się, gdyż moim przesłaniem jest światło”.

12. Zalecałem, abyś zachowywał się tak, jak ja się zachowywałem, lecz by to czynić, musimy reagować na ten sam Umysł. <sup>2</sup>Umysł ten to Duch Święty, Którego wola zawsze opowiada się za Bogiem. <sup>3</sup>On uczy cię, jak zachowywać mnie jako wzór dla twych myśli i w wyniku tego zachowywać się tak jak ja. <sup>4</sup>Moc naszej wspólnej motywacji jest poza przekonaniem, lecz nie poza możliwością osiągnięcia. <sup>5</sup>To, co możemy razem osiągnąć, nie ma granic, ponieważ Wołanie w Imieniu Boga jest Wołaniem do tego, co jest nieograniczone. <sup>6</sup>Dziecię Boże, moje przesłanie jest dla ciebie, abyś je słyszał i rozdawał, odpowiadając Duchowi Świętemu w tobie.